

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10931 af 13/11/2008 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse C-34-08 om merudgifter - hjælper - transportudgifter - højskoleophold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500074-08

Ankestyrelsens principafgørelse C-34-08 om merudgifter - hjælper - transportudgifter - højskoleophold

Resume:

En ansøger med muskelsvind var ikke berettiget til dækning af hjælperes transportudgifter i forbindelse med ophold på højskole i anden kommune end bopælskommunen.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at udgifterne ikke var en følge af ansøgers nedsatte funktionsevne, men en følge af, at han tog ophold på en højskole, som lå langt fra hans bopæl.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at hjælperne var ansat på grundlag af en aftale mellem ansøger og hjælperne, som derfor ikke var anderledes stillet end andre arbejdstagere, der havde lang transport. Der gjaldt i en sådan situation regler om fradrag i forbindelse med beregning af skat.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 100

Sagsfremstilling:

Ansøger, der led af muskelsvind, søgte om et 24 ugers ophold på en højskole beliggende i en anden kommune end hans bopælskommune. Kommunen gav afslag på et sådant ophold, da det ikke kunne anses for at være en merudgift som følge af hans funktionsnedsættelse.

Ansøger accepterede afslaget, men søgte samtidig om dækning af sine hjælperes transportudgifter.

Kommunen begrundede sit afslag med, at ansøger som arbejdsgiver havde valgt at flytte sin adresse og derved givet sine hjælpere en ny arbejdsplads, hvilket måtte antages at være fradragsberettiget.

Det sociale nævn stadfæstede kommunens afgørelse og begrundede afgørelsen med, at der ikke var tale om en udgift, der kunne henregnes til ansøger, da udgiften påhvilede dennes hjælper i form af udgifter til transport til og fra arbejde. Der blev lagt vægt på, at hjælperne havde mulighed for at opnå en skattemæssig kompensation i form af kørselsfradrag. Der var således ikke tale om en nødvendig merudgift, som var en konsekvens af den nedsatte funktionsevne.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på at belyse Ankestyrelsens praksis vedrørende tilskud til en hjælperes transportudgifter i situationer, hvor en borger var flyttet midlertidigt.

Afgørelse:

Ansøger var ikke berettiget til at få dækning af sine hjælperes transportudgifter som en nødvendig merudgift i forbindelse med ophold på højskole.

Ansøger opfyldte ikke betingelsen herfor, fordi udgifterne ikke var en følge af hans nedsatte funktionsevne, men en følge af, at han tog ophold på en højskole, som lå langt fra hans bopæl. Hjælperne fik derfor en lang og dyr transport.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger havde en hjælpeordning efter servicelovens § 96, hvilket indebar, at han var i stand til at administrere ordningen og fungere som arbejdsgiver for hjælperne.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at hjælperne var ansat på grundlag af en aftale mellem ansøger og hjælperne, som derfor ikke var anderledes stillet end andre arbejdstagere, der havde lang transport. Der gjaldt i en sådan situation regler om fradrag i forbindelse med beregning af skat.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at der ved udmåling af hjælp efter servicelovens § 96 kun kunne ydes hjælp til enkeltudgifter i forbindelse med fælles aktiviteter med hjælperne.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på, at der var taget stilling til, om udgiften var en nødvendig merudgift for ansøger og ikke for hjælperne.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.